

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה שרון עצמון הלוי

המאשימה מדינת ישראל פמ"מ – על ידי עו"ד יצחק מורדוך

נגד

הנאשם פלוני - על ידי ב"כ אבי כהן ועו"ד פרידה וול

הכרעת דין

כתב האישום בתיק זה מייחס לנאשם (להלן: "הנאשם" או "הקטין") שני אישומים:

באישום הראשון הואשם **בקשירת קשר לביצוע פשע** – עבירה לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "החוק"), **הצתה** – עבירה לפי סעיף 448 רישא לחוק, ו**נשיאת נשק שלא כדין** – עבירה לפי סעיף 144 (ב) לחוק.

על פי אישום זה עובר לאירוע מושא כתב האישום התגלע סכסוך בין חברו של הנאשם (להלן: "פ") לבין האחים לבית משפחת צ', א', א' ו-ת' (להלן: "האחים"). ביום 5.1.2019 התפתח אירוע אליס בין פ לאחים, בו נכח גם הנאשם (להלן: "האירוע האלים"). לאחר התרחשות האירוע האלים, גמלה בליבו של הנאשם החלטה לנקום במשפחת צ'. הוא קשר קשר עם שני שותפים, הם הצטיידו בארבעה בקבוקי זכוכית מלאים בחומר דליק ופתיל מבד (להלן: "בבקבוקי התבערה"). הנאשם הצטייד גם בכיסוי פנים וכפפות.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בשעה 21:13 לערך, הגיעו הנאשם ושני שותפיו למקום מגורי האחים ברחוב _____ הם הדליקו את בקבוקי התבערה והשליכו אותם לעבר בית האחים, בו נכחו אותה העת חלק מבני משפחת צ'. בקבוקי התבערה התנפצו באזורים שונים בחצר הבית ואף בסמוך לבלוני הגז של הבית, וגרמו לשריפה.

מיד לאחר מכן, הנאשם ושותפיו נמלטו מהמקום.

באישום השני הואשם בנהיגה ללא רישיון – עבירה לפי סעיפים 10 א' + 62 (1) + 38 (1) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961 ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו – עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

על פי אישום זה, בהמשך למתואר באישום הראשון ניסתה המשטרה לאתר את הנאשם, ללא הצלחה.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

בתאריך 9.1.2019 בשעה 04:23 לפנות בוקר לערך במפרץ חניה ברחוב _____ ישב הנאשם ברכב יונדאי גטס (להלן "הרכב") ביחד עם ד' (להלן: "ד'") ואחר, כאשר הנאשם ישב בכיסא הנהג ברכב. באותה עת הגיעו למקום שני שוטרים בניידת משטרה (להלן: "השוטרים") אשר היו במהלך סיור שגרתי. השוטרים פנו אל הנאשם וחבריו, או אז החל הנאשם בנסיעה מהירה ברכב כדי להימלט מהשוטרים. הנאשם נסע במהירות לאורך רחוב _____, פנה לרחוב _____ ומשם לרחוב _____ כאשר ניידת המשטרה בעקבותיו.

במהלך הנסיעה השוטרים הורו לנאשם לעצור וכרזו לו, אך הוא לא נענה להוראותיהם. לאחר מרדף רכוב, עצר הנאשם את הרכב, הנאשם וחבריו יצאו מן הרכב והחלו בבריחה רגלית מהמקום, כאשר השוטרים בעקבותיהם. במהלך המרדף ד' ריסס גז מדמיע לעבר אחד מהשוטרים. לאחר מרדף רגלי, השוטרים עצרו את הנאשם ואת ד' במקום. במעשיו, נהג הנאשם ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה והפריע לשוטרים בעת מילוי תפקידם.

תגובת הנאשם

ביחס לחלק הכללי של כתב האישום הודה הנאשם כי הוא מכיר את פ' ש' וכפר בשאר הסעיפים, מלבד בעובדה שלא היה לו רישיון נהיגה באותה עת.

הנאשם הודה בעובדות האישום השני וכפר בעובדות האישום הראשון. הוא טען כי לא נכח במקום האירוע וכי יש לפסול את ההודאה שמסר בפני מדובר הן לפי סעיף 12 לפקודת הראיות והן לפי כלל הפסילה הפסיקתית.

עם זאת, ההגנה הסכימה להגשת ראיות המוכיחות את עצם קרות האירוע (לרבות עדויות המתלוננים, הסרטון ממצלמת אבטחה שמתעד את השלכת בקבוקי התבערה, ממצאי המעבדה לזיהוי פלילי מן השטח, ודוחות השוטרים שתיעדו את תוצאות האירוע). מכאן, שהכפירה מתייחסת רק למידת מעורבותו של הנאשם באירוע ובכך תתמקד הכרעת הדין.

בסיכומים העלה הסניגור טענה של הגנה מן הצדק. לטענתו המאשימה פעלה בדרך של אכיפה בררנית כאשר הגישה כנגד הנאשם כתב אישום וכנגד הנאשמים האחרים סגרה את תיק החקירה מחוסר ראיות מספיקות.

לאחר ששמעתי את העדים ועיינתי בראיות שהוגשו לתיק בית המשפט, מצאתי כי התביעה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. להלן נימוקיי:

1. הראיה המרכזית עליה מבוססת קביעתי היא הודאתו של הנאשם בפני המדובר. תיעוד שמע (הקלטת אודיו) של השיחה בין הנאשם למדובר וכן תמלול השיחה הוגשו לבית המשפט וסומנו

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 43000-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני

1. ת/ו-2/ בהתאמה. כמו כן שמעתי את עדות המדובב (עמ' 39-4 לפרוטוקול מיום 17.5.20). מראיות אלו ניתן ללמוד כי הנאשם, אז חשוד, הוכנס לתא מעצר בו שהה המדובב. בתחילת ההכרות הכחיש הנאשם את מעורבותו בזריקת בקבוקי התבערה. עם העמקת ההיכרות החלו הנאשם והמדובב לשוחח על עניינים אישיים, משפחתיים ופוליטיים. ניכר כי נוצר אמון בין השניים, עד כי החלו להתלחש ביניהם. הנאשם החל לדבר על פרטים הקשורים לחקירתו, סיפר כי היה רעול פנים ומצויד בכפפות, ואף שאל את המדובב האם במקרה שלא יימצאו טביעות אצבע על בקבוקי התבערה, הוא ישוחרר מן המעצר. לשאלתו של המדובב האם היה קשור לאירוע השיב הנאשם "קשור.. אבל פשוט לא מודה בתיק" (עמ' 14 שו' 6).

2. בטרם אפנה לבחון את הפרטים שמסר הנאשם למדובב ואת מהימנותם, אבחן תחילה האם עומדת ההודאה בתנאי הקבילות שבסעיף 12 (א) לפקודת הראיות. ההגנה טענה כי המדובב נקט "אמצעי פיתוי והשאה בלתי הוגנים בעליל, תוך ניצול בוטה של מצוקתו הקשה, גילו הצעיר מאד, געגועיו להוריו, עייפותו הרבה ומצבו הנפשי השביר". נטען כי המדובב הפעיל מכבש לחצים של פיתויים פסיכולוגיים ומניפולטיביים במטרה לשכנע את הנאשם שאם יודה ישוחרר ממעצרו. נטען גם כי המדובב הבטיח לנאשם הבטחות שווא אשר פגעו קשות ברצונו החופשי. אני דוחה טענות אלו מכל וכל. הן הראיות שהובאו בעניין והן עדותו של הנאשם עצמו מלמדות שלא כך היה.

3. הנאשם אישר בחקירתו הנגדית שלא ידע שהמדובב הוא שוטר (פרו' עמוד 169 שורה 21). הוא העיד כי האמין לו ששמו איציק לוי ושהוא עצור בגין פריצה לדירות, הוא האמין גם לשאר הפרטים שסיפר המדובב על עצמו ובשום רגע לא חשד כי מדובר בשוטר (עמ' 169 שו' 23-14). הנאשם היה בן 16 בזמן הדיבוב (מספר ימים לאחר הדיבוב מלאו לו 16 שנים), אך הוא הבין את הסיטואציה ואת מצבו המשפטי. ברור כי הייתה לו יכולת קוגניטיבית להבין שהמדובב, אותו החשיב לעצור, אינו יכול להבטיח לו שישוחרר. בנסיבות אלה הטענה כי המדובב הבטיח לנאשם הבטחות שווא אינה הגיונית ואינה מתיישבת עם השכל הישר.

4. הטענה כי המדובב ניצל את מצוקתו של הנאשם ואת געגועיו לאמו ופיתה אותו להודות, כי אז יפגוש את הוריו, גם אינה מתיישבת עם העובדה, שהנאשם לא הודה בסופו של דבר בפני השוטרים. לאחר הדיבוב הוא נחקר שוב על ידי החוקרת מירי כהן (ת/10). היא עימתה אותו עם דבריו בפני המדובב והוא עמד על כך שאינו מודה ואינו קשור למעשה. בנסיבות אלה, איני סבורה כי העובדה שהמדובב אמר לנאשם כי אם יודה יוכל לראות את הוריו, היא זו ש"פיתתה" אותו

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

1 להודות במעשה שלא עשה, ואין בה כדי לשבש את יכולת הבחירה של הנאשם ואת רצונו הפנימי
2 להכחיש או להודות.

3
4 5. אני דוחה גם את הטענה, כי המדובב הפעיל מכבש פיתויים ולחצים על הנאשם עד כי זה הודה
5 לפניו: האזנתי להקלטת השיחה שנערכה בין השניים ועיינתי בתמליל השיחה. שניהם מלמדים
6 כי ההפך הוא הנכון: המדובב הביע דאגה לנאשם לכל אורך השעות בהן היו יחד בתא. הציע לו
7 מים, אוכל ושמירה כאשר היה לו קר, הוא עודד אותו כאשר בכה, ונקט גישה אמפתית וחברית
8 לכל אורך הדיבוב: כאשר הנאשם היה עייף, המדובב הניח לו לישון, ולא לחץ עליו להמשיך
9 ולדבר. דוגמאות לא מעטות ליחס זה מצאתי בת/2- עמ' 2 ש' 30, עמ' 5 ש' 39, עמ' 6 ש' 6-8, ש'
10 22-25, עמ' 7 ש' 9 ו-39, עמ' 8 ש' 33-34 (ועוד). בנוסף, עולה בבירור כי במהלך הדיבוב לא הופעל
11 על הנאשם כל לחץ. האווירה בתא המעצר הייתה חיובית, המדובב אומנם הציג עצמו כעבריין,
12 אך לא כעבריין בכיר או כדמות מאיימת (ת/2 ש' 17-25).

13
14 6. עדותו של המדובב בבית המשפט מפריכה אף היא את הטענה כאילו הנאשם הודה עקב הבטחה
15 או לחץ שהפעיל עליו (עמ' 35 לפרוטוקול ש' 5, עמ' 5 לפרוטוקול ש' 24-26). על פי עדותו של
16 המדובב, נראה שהנאשם הרגיש בטוח לידו, והיה נינוח בזמן ששהו יחד בתא (עמ' 5 ש' 25-27).
17 בשלב מסוים הנאשם ביקש ממנו להתקרב אליו ולהיות לידו (עמ' 38, ש' 11). הסנגור טען כי
18 הנאשם היה עייף ורעב והמדובב ניצל מצבו זה. המדובב עמד על כך שהוצע לנאשם לאכול (עמ'
19 36 לפרוטוקול ש' 10). היחס הטוב של המדובב והסוהר בא לידי ביטוי גם בתמליל ת/2 עמ' 4:
20 הסוהר הציע לנאשם לאכול, וכאשר סרב הציע לו שוב. בהקשר לטענה כי המדובב ניצל את
21 עייפותו של הנאשם אפנה לכך שהנאשם נכנס לתא, שוחח מעט עם המדובב ואז ישן מספר שעות.
22 לאחר מכן החלו לשוחח שוב, ורק אז הודה במעשים (ת/2 עמ' 7-8).

23
24
25 7. בעמ' 35 לפרוטוקול מטיח ב"כ הנאשם במדובב את טענותיו בדבר הפעלת מניפולציה ולחץ על
26 הנאשם, אשר הובילו אותו בסופו של דבר להודות. המדובב דוחה טענה זו ומסביר בצורה ברורה
27 כי לא כך היה. בעמ' 35 ש' 12 והלאה: "אמרתי לו תסיים ותראה אותם (את הוריו של הנאשם
28 – ש.ע.ה). לא ניצלתי. אמרתי לו תסיים ותראה אותם" ובהמשך: "זו בחירה שלו להודות. לא
29 אמרתי לו להודות" ובשורה 25: "... לא פיתיתי אותו. אני לא רואה בזה בתור פיתוי".
30 המדובב אישר, שאמר לנאשם ש"הכל יהיה בסדר", אך הדגיש כי אין מדובר בהבטחה (עמ' 36,
31 ש' 23-24 וש' 33). הוא חזר וציין, כי אמנם אמר את הדברים לנאשם במסגרת תרגיל (עמ' 36 ש')

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

1 28,33) אך הוא לא איים על הנאשם ולא הבטיח לו דבר, וגם לא אמר לנאשם להודות (עמ' 36
2 שו' 14). כמו כן טען "לא לחצתי. שאלתי." (עמ' 38 שו' 4).

3 המדובב הסביר כי גם כאשר אמר לנאשם שמחר יראה את אמו, הוא לא הבטיח הבטחה אלא
4 הביע הבנה למשאלת לבו של הנאשם, ואמר שיראה את אמו "בעזרת השם" (עמ' 38, ש' 16).

5 8. המדובב ענה בכנות על שאלות, גם אם התשובות לימדו על חוסר ניסיונו, ולכאורה לא היו
6 "לטובתו". הדבר מלמד על אותנטיות העדות ועל מהימנותה. כך לדוגמה בעמ' 10 לפרוטוקול ש'
7 10-11 הודה כי אין לו ניסיון בחקירות נוער, ובעמ' זה ש' 25-26, הודה שזו הפעם הראשונה
8 ששימש כמדובב. ביחס להיות הנאשם קטין - השיב המדובב בכנות כי אינו זוכר שידע נתון זה
9 (עמ' 12 לפרוטוקול ש' 22-23, עמ' 15 לפרוטוקול ש' 10-11) (אם כי לפי ת/2 הוא וודאי הבין זאת
10 במהלך הדיבוב כי הנאשם אמר לו את גילו). דוגמה נוספת: המדובב העיד כי במהלך הדיבוב עזב
11 את תא המעצר לשוחח עם מישהו בטלפון (עמ' 18 ש' 27), ואף אמר כי כיום הוא מבין שהיה
12 צריך לרשום על כך זכ"ד ויעשה זאת להבא (עמ' 19 שו' 8).

13 התרשמתי כי עדותו של המדובב הייתה סדורה, קוהרנטית ותואמת לתמליל ת/2. המדובב שב
14 והסביר כי לא לחץ על הנאשם להודות, אלא השתמש בקשר שיצר עמו כדי לדובבו, וגם כאשר
15 נטע בו תקווה לשחרור לא עשה זאת בלשון של הבטחה אלא כעידוד, והכל במסגרת תפקידו
16 בתרגיל החקירה. כאמור, הקלטת החקירה והתמליל מחזקים את הסבריו אלו ולפיכך אני
17 קובעת כי עדותו הייתה מהימנה, ואני נותנת לה את מלוא המשקל הראייתי.

18 עוד יש לציין, שלא מצאתי בראיות סיבה נוספת להניח, כי פעל על הנאשם לחץ בלתי סביר -
19 פנימי או חיצוני - להודות, או שההודאה לא הייתה "חופשית ומרצון".

20 9. בסיכומי הסניגור אוזכרה פסיקה רבה בה נקבע שפגיעה באוטונומיית הרצון של הנחקר במסגרת
21 הודאתו תוביל לפסילתה, כמו כן הובאו דוגמאות למקרים בהם הוחלט לפסול הודאות שניתנו
22 בפני מדובב לאחר שזה "חצה קווים אדומים" או לאחר שניסה לטעת הרגשת ייאוש אצל נאשם
23 וגרם לו ללחץ נפשי רב ולמצוקה. אין הדבר כך בעניינינו. על אף שנראה שהנאשם היה שרוי
24 בגעגועים לאמו, ושב וחזר על כך שרוצה להשתחרר, לא מצאתי כי המדובב הוא זה שגרם לו
25 לתחושות אלה, ודבריו לא פגעו באוטונומיית הרצון של הנאשם ואף לא ללחץ פנימי אחר.
26 בנסיבות אלה ולאור כל אשר פירטתי לעיל, אני קובעת כי גרסת הנאשם בפני המדובב ניתנה
27 באופן חופשי ומרצון ולא מתוך לחץ או כל אמצעי חקירה פסול אחר.

28

29 10. בחנית ההודאה על פי כללי הפסילה הפסיקתית

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

1 ההגנה טענה כי נפלו פגמים רבים בהפעלת המדובב בעניינו של קטין ובדיבוב עצמו, והצטברותם
2 של פגמים אלו מובילה בהכרח למסקנה כי יש לפסול את הודאתו. הפגמים שצוינו הם: המדובב
3 הינו שוטר סיור אשר מעולם לא הוכשר כחוקר או כמדובב; המדובב היה בקשר עם צוות
4 החקירה ולא תעד את ההנחיות שקיבל מקצין המדובבים ס'; אין הנחיות פרקליט מדינה בנוגע
5 להפעלת מדובבים כלפי קטינים.

6
7 עוד טען הסנגור, כי בפעולת הדיבוב הפרה המשטרה את הוראות חוק הנוער: המדובב אינו
8 "חוקר נוער" בהכשרתו, לא הודע להוריו של הנאשם על מעצרו, הדיבוב בוצע ללא נוכחות הוריו
9 ולא נכתבו נימוקים המצדיקים זאת, הדיבוב ארך 19 שעות, כולל שעות הלילה, ואין החלטה
10 מנומקת בעניין; בעת הדיבוב הוחזק הנאשם בתחנת המשטרה ולא בבית המעצר המיוחד לנוער;
11 אין תיעוד חזותי של הדיבוב, כמתחייב בעבירות מסוג פשע.

12
13 ולבסוף טען שראוי היה לבצע את הדיבוב כמוצא אחרון, לאחר מיצוי כלל פעולות החקירה, ולא
14 מיד עם פתיחת החקירה, כפי שנעשה בעניינו.

15
16 11. אפתח ואומר כי דיבוב הוא תרגיל חקירה חוקי ולגיטימי. אומנם ניסיון העבר מראה כי אין הוא
17 מופעל באופן שכיח כלפי קטינים, אך דרישת ההגנה כי יש להשתמש בדיבוב כ"מוצא אחרון"
18 ורק לאחר מיצוי פעולות חקירה אחרות – אינה מעוגנת בפסיקה, ולא ניתנו לה טעמים מוצדקים
19 בעיניי.

20
21 12. **ביחס לזהות המדובב, להיותו שוטר סיור ולא חוקר נוער וכן בהתייחס לפער הגילאים בינו**
22 **לנאשם**, אומר כי כל עוד לא נאסר להפעיל מדובב בעניינו של קטין, לעולם יהיה פער גילאים
23 ביניהם, שכן לא ניתן להפעיל מדובב שהוא קטין. במקרה זה מצאתי כי נעשה ניסיון למצוא
24 מדובב בעל חזות צעירה (עמ' 41 לפרוטוקול ש' 33, עמ' 71 לפרוטוקול ש' 22-21), ניתנו לו
25 הנחיות כיצד לדובב מפי גורם מקצועי המוסמך לכך. המדובב לא הציג עצמו כעבריין בכיר, אלא
26 כמי שביצע עבירות רכוש. מעדותו של קצין החקירות באותה עת א.כ. עולה כי ניתנה תשומת לב
27 מיוחדת לעובדת היות הנאשם קטין: נבחר מדובב שהינו שוטר במשטרת ישראל, להבדיל
28 מבגירים אצלם ניתן לגייס מדובבים שהם עבריינים (עמ' 41 לפרוטוקול ש' 33 עמ' 42 ש' 1),
29 וגורמי החקירה היו זהירים ועדינים במיוחד בשל היותו של הנאשם קטין (עמ' 41 ש' 8-2). כמו
30 כן העיד כי למדובב לא הייתה גישה ליחידת הנוער בתחנה ולא לחומרי החקירה בתיק (עמ' 42
31 ש' 10-5).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

13. לגבי היות המדובב שוטר שלא הוסמך להיות חוקר נוער וגם לא היה שייך ליחידת המדובבים, ניתנה התייחסות לכך במהלך המשפט. הפרקליט אישר כי על פי נוהלי המשטרה כל שוטר יכול להיות מדובב ואין צורך בהסמכה מיוחדת (התייחסות לכך ניתנה גם בהחלטה מיום 21.10.2020 (עמוד 111 שורות 32-33)). העובדה כי המדובב לא הוכשר להיות חוקר נוער גם אינה משמעותית, שכן אין חובה בחוק הנוער שרק חוקר שעבר הסמכת נוער יחקור קטינים ולכן גם טענה זו דינה להידחות.

14. ההחלטה להפעיל מדובב במקרה זה נבחנה, אושרה ולוותה על ידי גורמים שונים. כך הסביר קצין החקירות בחקירתו הנגדית בבית משפט א.כ. (עמ' 54 לפרוטוקול): "אני מחליט ויש לי גם ממונים...מעלי יש קצין אחס שהתפקיד שלה הוא למעשה רכזת תחום חקירות ומודיעין בתחנה. הפעלת מדובב היא פעולה מורכבת שאני לא יכול לשלוט עליה לבד....יש גורמים נוספים מקצועיים שמלווים" ובהמשך: "ודווקא כשמדובר בקטין אנחנו נורא זהירים...אני פונה לגורמים אחרים במחוז מקצועיים שזו ההתמחות שלהם כדי שאוכל להשתמש בכלי. הם דואגים לתדרך ובודקים אם המקרה הולם ואפשר להפעיל מדובב. זה שאני מחליט להפעיל מדובב זו לא החלטה שאני שולף מהשרוול אלא יש המון דברים שאנחנו עושים. הייתה גם פניה לפרקליטות בשלב הזה כדי לקבל אישור שלהם להפעיל בגלל שמדובר בקטין". ובעמ' 59, ש' 1: "אנחנו פונים לקצין מדובבים מחוזי והוא בקיא בהנחיות הפעלת המדובב".

15. ביחס לאישור הפרקליטות אמר: "ייתכן ולזכות הפרקליטות שהם לא עושים לנו חיים קלים. כשאני מתקשר לשרון משעל שהיא עו"ד בפרקליטות ואני מבקש אישור הם שואלים את כל השאלות הנדרשות כדי לתת לי את האישור הזה. אותם חיים קשים אני מקבל גם מקצין המדובבים המחוזי, אם באמת להפעיל או לא להפעיל, בן כמה ורישום פלילי את כל הדברים האלו אני מעביר לו." (עמ' 64 ש' 22-25)

16. העד העיד כי שוחח עם הפרקליטה בטלפון ביום הדיבוב, בטרם ההפעלה, ורק לאחר שהסביר לה כי מדובר בקטין, את מהות המקרה והצורך בדיבוב (עמ' 66 ש' 28-33) – היא אישרה את ההפעלה ותרגילה החקירה יצא אל הפועל. בהמשך גם העלה על הכתב את פנייתו לפרקליטה וביקש אישור כתוב בדיעבד.

17. גם עדותו של ס', קצין המדובבים של מחוז מרכז, לימדה כי ניתנה תשומת לב מיוחדת להיותו של הנאשם קטין. ר' דוגמה בעמ' 101 לעדותו בבית המשפט, ש' 22 וכן בשורות 25-26 בהן מצהיר העד בביטחון כי צוות החקירה הודיע לו שהנאשם קטין. בעמ' 104 לפרוטוקול הוא גם אומר שיידע את המדובב כי הנאשם הוא קטין ובתשובה לשאלת הסניגור ענה: "אני בטוח בזה" (ש' 33)

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 43000-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני

1-2. ס' העיד כי אכן לא בקלות מופעל מדובב בעניינו של קטין, ובוודאי שלא בעבירות קלות. עם זאת, זו לא הייתה הפעם הראשונה בה הפעיל מדובב בעניין קטין.

18. **ביחס לטענה כי המדובב לא תעד את ההנחיות שקיבל מקצין המדובבים ס' הסביר קצין המדובבים בעדותו כי המדובב כתב דו"ח אך הוא חסוי (פר' עמ' 102 ש' 26) שכן הוא כולל סיפור כיסוי וקודים שלא ניתן לחשוף (עמ' 103 ש' 12). לתיק בית המשפט הוגש דו"ח של ס' עצמו (ת/3) בו נכתבו ההנחיות (שאינן חסויות) שניתנו למדובב, כאשר ס' העיד כי כל הדברים שנאמרו למדובב וחשיפתם מותרת כתובים בדו"ח זה (עמ' 102 ש' 21-22). לטעמי, יש בכך איזון ראוי בין הצורך לשמור על שיטות ואמצעי חקירה מסווגים לבין זכות ההגנה לדעת מה מתרחש בתדרוך ואני דוחה את הטענה כי יש בכך פגם כפי שטען הסנגור.**

19. **ביחס לטענת ההגנה, כי הדיבוב ארך שעות ארוכות וחלקו היה בשעות לילה בהן אסור לחקור קטין:** אכן המדובב והנאשם שהו בתא שעות ארוכות, אך חלק ניכר מן השעות הם ישנו. השיחות בין המדובב לקטין התקיימו במשך שעות אחדות בלבד והסתיימו לפני השעה 2200 בלילה. על פי סעיף 9 י' לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול) התשל"א 1971 (להלן: "**חוק הנוער**") נאסר לחקור קטין מעל גיל 14 אחרי השעה 22:00 ואולם הדיבוב במסגרתו הודה הנאשם הסתיים בשעה 21:00. (עמוד 5 לפרוטוקול מיום 17.5.2020 שורות 24-25 וב-ת/2 עמוד 19 שורה 21 שם שואל המדובב את הסוהר "מה השעה" וזה עונה לו "21:30", כל זאת לאחר שהנאשם התוודה). זאת ועוד, גורמי החקירה ידעו על האיסור לחקור קטין בשעות הלילה ונתנו על כך את הדעת עוד טרם הדיבוב (כך מעדותו של קצין החקירות א.כ בעמ' 54 לפרוטוקול ש' 29 וכן העיד בעמ' 77-78 לפר' שהמדובב הונחה שלא לחקור בלילה. כמו כן התייחס לכך קצין המדובבים בעמ' 122 לפרוטוקול, ש' 19-20). בנסיבות אלו, אני דוחה גם טענה זו.

20. **ביחס לטענה כי הקטין שהה בתא מעצר בתחנת משטרה יחד עם מדובב בגיר בניגוד להנחיית חוק הנוער:** סעיף 13 (א) לחוק הנוער קובע כי ככלל יש להחזיק קטינים בבתי מעצר נפרדים אך סעיף 13 (ב) מורה שמותר להחזיק קטין לצורך חקירה בתחנת משטרה, ובלבד שלא יהיה מגע בינו לבין חשודים ועצורים בגירים. הרציונל מאחורי הוראת החוק הוא ברור: הרצון להגן הקטין מהשפעה רעה של עצורים בגירים וכן מכל פגיעה אפשרית מצדם. במקרה זה, המדובב היה שוטר. הוא אינו חשוד ואף לא עצור אלא רק התחזה להיות כזה, ולכן הנאשם לא היה בסכנה בשלב כלשהו. בנסיבות אלה לא הופרה הוראת חוק הנוער.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

21. אשר לטענת הסנגור כי על הפעלת דיבוב להיות המוצא האחרון לאחר שמוצו פעולות חקירה אחרות, אומר כי אין כל הנחיה המחייבת את המשטרה לסדר פעולות זה או אחר. תכנון החקירה הוא בתחום סמכותה של היחידה החוקרת, ובית המשפט לא יתערב בשיקוליה, כל עוד הם בגדר החוק. זאת ועוד, מעדותו של החוקר א.כ. עלה, כי הוחלט להפעיל דיבוב לאור חומרת העבירה (עמ' 54 שו' 9), זמן החקירה הקצר שניתן בעניינם של קטינים (עמ' 56 שו' 7-8), אילוצי החקירה, ובשים לב למצב הראייתי באותה עת.

22. כאמור, ההחלטה להפעיל מדובב עברה את אישורו של קצין המדובבים המשטרתי ואישור פרקליטות, הדיבוב נעשה אחרי שהנאשם נחקר והוזהר וקודם לכן התייעץ עם סניגור (עמ' 56 שו' 23-25). הוריו של הקטין לא הוזמנו לחקירותיו המשטריות אך לא הייתה חובה לזמנם מאחר והיה עצור (ס' 9ח'א) לחוק הנוער). בנסיבות אלה אני קובעת כי היחידה החוקרת פעלה כדין, בצורה מקצועית ותוך התייחסות לכך שמדובר בנאשם קטין, ואני דוחה את הטענה שנפל פגם בהתנהלותה. (עמוד 42 שורה 3, עמוד 41 שורה 5, שורות 6-8 ושורות 32-33, עמוד 66 שורה 12 ושורות 28-33).

23. ביחס לטענת ההגנה, כי כיוון שמדובר בעבירות פשע, היעדר תיעוד חזותי באופן חזותי מהווה מחדל של ממש, אציין כי אף שבדרך כלל תיעוד חזותי עדיף גם בעיניי, הרי לפי הפסיקה די גם בהקלטה של הדיבוב. בעניין זה אפנה לע"פ 4855/16 מוחמד שוויקי נ' מדינת ישראל (נבו 11.11.2018) בסעיף 25 לפסק הדין כתבה כב' השופטת וילנר: "... יוער כי איני סבורה שיש בעובדה שההודאה לפני המדובב הוקלטה ותומללה, ולא הוסרטה, כדי להשפיע במקרה זה על משקל ההודאה. ראשית, יודגש כי סעיף 1 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002 מגדיר "חקירה" כך: "תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה, בידי שוטר". מכאן נובעת המסקנה כי על-פי החוק אין חובה לתעד באופן חזותי פעולת דיבוב. שנית, כבר נפסק כי יש לקבוע נוהל לפיו המשטרה מחויבת להקליט ולתמלל שיחות בין חשוד לבין מדובב, דבר המסייע להתרשם באופן ישיר מפעולת הדיבוב (ראו: עניין פלוני, פסקה 48). במקרה שלפנינו, כל השיחות בין המערער והמדובב הוקלטו ותומללו, ועל כן אין מקום להפחית ממשקל ההודאה."

24. בעניין זה העיד קצין המדובבים ס', כי החל משנת 2009 נהוג שלא לערוך תיעוד חזותי בזמן דיבוב (עמ' 125 שו' 24 והלאה). הוא הסביר כי חשיפת פני המדובבים בסרטון המועבר לידי נאשמים עלול להעמיד אותם בסכנת חיים ולפיכך מסתפקים בתיעוד קולי ולא חזותי.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 43000-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני

25. מכל הטעמים שפורטו בפרק זה, שוכנעתי שמשטרת ישראל עשתה כל שביכולתה על מנת לערוך את תרגיל החקירה בלי לפגוע בנאשם. השוטרים פעלו מתוך ידיעה כי הנחקר הוא קטין, המדובר עבר תדרוך מתאים, הדיבוב לא התקיים בשעות הלילה האסורות על פי חוק, הדיבוב הוקלט ותומלל. לפיכך, אני קובעת כי לא נפל פגם בביצוע הדיבוב ודוחה גם את הטענה כי יש לפסול אותו על פי כלל הפסילה הפסיקתית.

26. בשולי פרק זה ראיתי לנכון להתייחס לטענתו של הסנגור המלומד, כי אין עדיין הנחייה של פרקליט המדינה בנוגע להפעלת מדובבים כלפי קטינים ונכון שתהיה הנחייה כזו. אני סבורה כי הצדק עם הסנגור בעניין זה, ונראה שגם המשטרה מכירה בכך. כפי שציין העד ס', בעמ' 114 לפרוטוקול, בשנתיים האחרונות המשטרה משתדלת להפעיל מדובבים רק כלפי מי שמלאו לו 17, למעט בעבירות חמורות במיוחד. לגישתי, מדיניות השימוש בדיבוב בחקירת קטינים צריכה לקחת בחשבון את פגיעותם המיוחדת של קטינים בגילאים הצעירים ואת רגישותם להשפעות חיצוניות, וגם את ההיבטים החוקיים הייחודיים של חקירת קטינים – כמו חובת נוכחות הורים בחקירה (אם כי לא רלוונטית כשקטין מצוי במעצר), הגבלה על שעות החקירה, החזקה בבית מעצר לקטינים ואיסור על החזקה בחברת חשודים ועצורים בגירים. לכן גם לדעתי נכון לקבוע בנוהל מסודר כיצד להביא מאפיינים ייחודיים אלה לביטוי בדיבוב קטינים במהלך חקירה.

27. בחינת מהימנות ההודאה

גם לאחר שקבעתי כי הודאתו של הנאשם הייתה חופשית ומרצון, וכי אין סיבה לפסול אותה לפי כללי הפסילה שבפסיקה, הרי בטרם אוכל לבסס עליה ממצאים עובדתיים, עדיין יש צורך לבחון את מהימנותה ואת משקלה של ההודאה.

עיון בת/2 (תמליל הדיבוב) והאזנה להקלטה ת/1 מלמדים על יחסי האמון שנרקמו בין המדובב לנאשם, ובהתאם לכך גם ניתן לראות את השינוי בגישתו של הנאשם: תחילה הכחיש מעורבותו במעשה, אחר כך בירר פרטים בדבר הפללתו ולבסוף הודה ומסר למדובב פרטים מוכמנים. עדות ליחסי הקרבה והאמון שנוצרו ניתן למצוא בדברי הנאשם אל המדובב לאחר שנחשף הדיבוב ("נכנסת לי ללב"), ובשיחות הקרובות שערכו השניים במהלך הדיבוב: המדובב סיפר לנאשם על חייו (ת/2 עמ' 10-11) והנאשם תאר את משפחתו ואת העובדה שהוא ואחיו נשלחו לפנימיות בילדותם (ת/2 עמ' 10). ניכר כי השניים מצאו מכנה משותף: האהבה והגעגועים לאם (ת/2 עמ' 12 שו' 34) והנאשם אף הרשה לעצמו לבכות מול המדובב, שעודד אותו "להתפרק" (ת/2 עמ' 12 שו' 38 וכן עמ' 13 שו' 1-3).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

בהתאם למערכת היחסים שהתפתחה בין השניים ניתן לראות את השינוי באמרותיו של הנאשם ביחס לעבירה בה נחשד: בעמ' 3 לת/2, שו' 16,20 הכחיש באמרו למדובב כי הוא עצור כי חושבים שזרק בקבוק תבערה וכן באמרו שאינו קשור (עמ' 6 שו' 13,14). בהמשך, בעמ' 13 לאחר שכבר התקרבו החל לשאול את המדובב שאלות המצביעות על הקשר שלו לאירוע:

"הנאשם: טביעות אצבעות.

המדובב: על הדיסק?

הנאשם: לא על ה..."

המדובב: על הבקבוקי תבערה.

הנאשם: כן, ואם לא מוצאים?

המדובב: אם לא מוצאים אז לא מוצאים". (ת/2 עמ' 13 שורה 31-35)

לאחר מכן הודה כי הוא קשור למקרה. (עמ' 14 שו' 6) ואז החל למסור פרטים שונים, חלקם מוכמנים, המלמדים על קרבתו לאירוע: הוא תאר כי היה מכוסה פנים בזמן זריקת בקבוק התבערה ולכן לא חשש (ת/2 עמוד 14 שורות 13-18):

"המדובב: לא צילמו אותך, אין קלטת או משהו מחוץ לבית.

הנאשם: הייתי מכוסה פנים.

המדובב: אהה?

הנאשם: הייתי מכוסה פנים.

המדובב: היית מכוסה פנים?

הנאשם: כן."

כמו כן הוא תאר את ביצוע העבירה על ידי שלושה (ת/2 עמ' 15 שו' 13), את העובדה שעטה כפפות על ידיו (ת/2 עמ' 14 שו' 10), ושרק חבר אחד מהשלושה נתפס עמו על ידי השוטרים, והשלישי ברח. כמו כן מסר את שמותיהם של שותפיו: ד' ו-א'. (ת/2 עמ' 15, עמ' 16).

הסנגור טען כי הנאשם נעצר בחלוף מספר ימים מאז האירוע ובזמן זה הגיעו לאוזניו אותם פרטים מוכמנים שעלו בדיבוב. לא אוכל לקבל טענה זו. הנאשם נחקר במשטרה מספר פעמים (חקירותיו הוגשו וסומנו ת/8, ת/9, ת/10, ת/11). חלק מהחקירות בוצעו לפני הדיבוב וחלקן אחריו. באף אחת מההזדמנויות הללו לא אמר כי שמע על המקרה ולכן ידע פרטים. גם כאשר הוטחה בפניו הודאתו בפני המדובב, התכחש לה ולא הסביר כיצד ידע את הפרטים המוכמנים. טענתו כי שמע על המקרה וידע פרטים היא "גרסה כבושה" אשר לא ניתן לה הסבר מספק.

28. חלק מן הפרטים המוכמנים שמסר הנאשם אושרו בסרטון מצלמות האבטחה שתיעדו את האירוע (ת/25), בנסיבות אלה משקלם הראייתי של הפרטים המוכמנים – ושל ההודאה שבה הזכרו - הוא רב, שכן הם מצביעים על מעורבותו של הנאשם באירוע.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 43000-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני

נקבע בפסיקה שיש בכך כדי להצביע על מהימנות הודאה: "יודגש, כי כלל הראיה המסבכת, העוסק ב"פרטים מוכמנים" שידיעתם קושרת את הנאשם למעשה העבירה, הוא אמצעי ראיתי חשוב. כך, הכלל רלוונטי במקרים בהם מוסר הנאשם פרטים ייחודיים אותם יכול לדעת אך ורק מבצעה של העבירה (ע"פ 4427/95 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד נא(2) 557, 565-567). בכלל זה ניתן לעשות שימוש גם במקרים בהם הנאשם מוסר פרטים המסגירים את נוכחותו במקום ביצועה של העבירה, ובו בזמן מתגונן בטענה לפיה לא שהה באותו מקום. ועוד, ידיעותיו של נאשם אודות פרטים מוכמנים שלא היו ידועים לרשויות החקירה, ושנמסרו במסגרת הודאתו בביצוע העבירה, עשויים להעניק לאותה הודאה נופך של מהימנות (ע"פ 8897/99 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד נח(3) 487; ע"פ 803/96 פלוני נ' מדינת ישראל, לא פורסם)". (שגיאה! ההפניה להיפר-קישור אינה חוקית).

29. ניתן ללמוד על האותנטיות של ההודאה גם מפרטים נוספים שמסר הנאשם למדובר: בעמוד 15 (ת/2) שאל המדובר את הנאשם מדוע עשה את מה שעשה, והנאשם ענה שהרביצו לחבר שלו (שורה 9), חבר שהוא כמו אח. בכך מסביר הנאשם את המניע לביצוע העבירה. הנאשם ציין בפני המדובר שאותו חבר לא היה עמו בעת זריקת הבקבוקים (עמ' 15 שו' 18), מה שמתיישב עם העובדה, שפ' אושפז לאחר שהוכה ושהה בעת זריקת הבקבוקים בבית החולים.

30. לאור כל אשר תיארתי לעיל, אני מוצאת כי הודאת הנאשם אשר נמסרה בפני המדובר היא מהימנה. מסקנתי זו מתחזקת גם לאור עדותו הבלתי מהימנה של הנאשם בבית המשפט, כפי שתואר להלן.

31. עדות הנאשם

הנאשם העיד ארוכות בבית המשפט (פרוטוקול עמ' 129-205). כבר בחקירה הראשית מסר מספר גרסאות סותרות. כך למשל אמר כי באותו ערב בו נזרקו בקבוקי התבערה היה במסיבה של חבר באבן יהודה (עמ' 130 שו' 13), ומיד אחר כך העיד שהיה בעיר _____ באירוע שהרביצו לפ' (עמ' 131 שו' 19-24). הוא העיד על תחושותיו בעת המעצר, על המצב הנפשי בו היה שרוי עת הוכנס לתא המעצר עם המדובר (עמ' 131 שו' 30). הוא אמר שלא ידע שמדובר בשוטר (שו' 27), אך הבין שהוא רוצה שיודה. כמו כן טען שהיה לו קר ורצה לראות את אמו והבין שאם יודה יראה את אמו (עמ' 132 שו' 18-21). הנאשם טען שהיה במשבר ולכן "פתח את הלב" בפני המדובר והודה בדבר שלא עשה (עמ' 133 שו' 1-2). בהמשך טען כי היה "מעורפל בתוך התא"

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 43000-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני

(עמ' 135 ש' 10) ולכן מסר פרטים על א' וד' למדובב. אחר כך טען כי התרברב בפני המדובב בדברים שלא עשה כי רצה להרשימו (עמ' 136 ש' 14-16). בהמשך חזר שוב לטענה כי היה "מעורפל וגמור" ולכן הודה (עמ' 138 ש' 10). בשלב מסוים הוא אף מסר לפתע כי הוכה על ידי השוטרים לפני שנשלח לתא עם המדובב (עמ' 137, ש' 12).

32. עיינתי היטב בהסבריו של הנאשם לאורך חקירותיו בבית המשפט ומצאתי כי גרסתו מבולבלת, רצופת סתירות או טענות חלופיות וסותרות. הנאשם אינו מציג קו הגנה אחיד וברור אלא טוען טענות שונות בהתאם להתפתחות העדות - דבר המחליש באופן משמעותי את מהימנות עדותו.

33. ביחס להודאה שמסר בפני המדובב לגבי אירוע זריקת בקבוקי התבערה טען הנאשם טענות סותרות: בעמוד 132 לפרוטוקול סיפר כיצד הגיע לתא המעצר מבולבל וכי התגעגע לאמו (עמ' 132 ש' 21-18) הוא טען כי היה במצב רגשי קשה וכביכול חשיבתו לא הייתה צלולה. לצד זאת, הוא טען כי רצה להרשים את המדובב (עמ' 136 ש' 14 וש' 16). מדובר בשני מצבים רגשיים שונים בתכלית. ערפול ובבלבול נובעים בדרך כלל מחולשה, פיזור הדעת וחשש ממצב לא מוכר, ואילו הרצון להתרברב ולהרשים מלמד על הבנת המצב, חדות יחסית של המחשבה ובחירה בדרך פעולה מניפולטיבית.

34. ביחס לטענת ההגנה כי ההודאה היא ניסיון להרשים את המדובב. במהלך הדיבוב הנאשם בכה, סיפר באותנטיות על קשריו המשפחתיים, הקושי לשהות במעצר והגעגועים להוריו (ר' לדוגמה ת/עמ' 13 ש' 14 או בפרוטוקול עמ' 133 ש' 1). כל אלו מעידים על האמון שנוצר בין הנאשם למדובב. הנאשם הראה חולשה ואנושיות למדובב, הוא שב ואמר כמה מתגעגע לאמו ונשמע כמי שסובל מהעובדה שמצוי במעצר, הוא כלל לא נשמע כמתרברב. עוד אוסיף, כי הנאשם יכול היה בקלות לייחס לעצמו רשימת הישגים מכובדת מזו שבחר להציג בפני המדובב, אך הוא בחר לספר לו דווקא על פרטי האירוע הספציפי בו עסקין, פרטים שתאמו לראיות האחרות שהובאו מהמקום. לטעמי יש בכך כדי ללמד על אותנטיות ההודאה. עוד יש להדגיש כי הטענה בדבר רצונו של הנאשם להרשים את המדובב היא טענה אשר נולדה בשלב מאוחר של ההליך המשפטי, רק בשלב עדותו הראשית של הנאשם בבית המשפט. לאחר הדיבוב הובא הנאשם לחקירה (ת/12) במסגרתה נכנס המדובב, ניתנה לו הזדמנות להתעמת עמו ולהציג טענה זו כפי שעשה בבית המשפט. בהזדמנות זו אמר הנאשם למדובב כי האמין בו והוא נכנס לו ללב: "וואלה, האמנתי לך, נכנסת לי ללב אחי" (ת/11 עמ' 25 ש' 34-33). הנאשם לא טען מול המדובב שניסה להתרברב מולו.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

35. ביחס לטענת הנאשם כי השוטרים היכו אותו, גם זו טענה כבושה שהועלתה לראשונה בעדותו. הוא לא טען זאת בחקירותיו במשטרה, בשיחתו עם המדובב וגם לא בעת מתן המענה לכתב האישום בבית המשפט.

36. בחקירה הנגדית שינה הנאשם את עמדתו ביחס להודאתו בפני המדובב, כאשר לעיתים אישר שהודה בפניו ולעיתים התכחש לכך: בעמ' 171 לפרוטוקול שו' 11-7 טען כי המדובב דיבר איתו על אימו והוא היה כה שבור ורצה לראות את אמא שלו, והמדובב אמר לו שיראה את אמו אם יודה, ולכן הודה וקשר עצמו למשהו שלא עשה. בהמשך טען כי הדברים שאמר למדובב ביחס לכך שהוא היה מכוסה פנים קשורים למועד שנתפס על ידי המשטרה ולא למועד זריקת הבקבוקים (עמ' 175 שו' 1). כמו כן טען כי השאלות ששאל את המדובב לגבי טביעות האצבע כוונו לכך שגנב דיסקים ולא לבקבוקי התבערה (עמ' 175 שו' 19-20). בהמשך חזר בו והודה כי השאלות כוונו לבקבוקי התבערה (עמ' 176 שו' 13-14). תשובותיו של הנאשם היו כה מעורפלות ומתחמקות בנקודה זו עד כי בא כוחו, אביו וכן אנוכי הסברנו לו כי עליו להשיב בבירור על שאלות הפרקליט (עמ' 176 שו' 19-24). כפי שמתואר לאורך עמ' 177 בפרוטוקול ניסה הפרקליט להבין מהנאשם למה התכוון כאשר אמר למדובב בת/2 שהוא היה "מכוסה פנים". הנאשם השיב כי היה עם כובע כשנעצר ברכב, ומיד אחר כך טען, שאמר שהוא היה מכוסה פנים כי סיפרו לו שמי שזרק הבקבוקים היה מכוסה פנים (עמ' 177 שו' 6-7). כשהמשיך הפרקליט להקשות טען הנאשם, כי היה מפוחד ועייף, המדובב "נדנד" לו, פיתה אותו, הבטיח לו דברים ולכן הודה (עמ' 177 שו' 26-28 וכן עמ' 178 שו' 1-4), כלומר הוא חזר לגרסה כי אכן הודה באירוע זריקת הבקבוקים ולא כפי שטען קודם לכן, שדבריו כוונו לאירועים אחרים.

יש לציין, כי עקב טענות הנאשם לקראת סוף עדותו, כי הוא עייף ואינו מרוכז, הופסקה חקירתו הנגדית והמשך הדיון נדחה למועד אחר. כאשר חודשה החקירה הנגדית כעבור כשלושה שבועות, הוצגו בפני הנאשם הסתירות והוא חזר וטען כי לא הודה בפני המדובב (עמ' 187 שו' 20-21). לאחר שבא כוחו התערב ושאל אותו אם הבין את השאלה, טען שלא הבין ומיד אחר כך אישר בעמ' 188 שהשיחה אודות טביעת אצבע על הבקבוקים ועל היותו מכוסה פנים כן קשורה לאירוע זריקת הבקבוקים, וכי הוא הודה בפני המדובב שהוא קשור לאירוע זה. כשנשאל מדוע ציין בפני המדובב כי היה מכוסה פנים מסר הנאשם גרסה חדשה, וטען כי פחד מהמדובב ולכן מסר לו פרט זה (עמ' 189 שו' 3-6, 11, 16).

עינינו הרואות כי עדותו של הנאשם ביחס להודייתו בפני המדובב הייתה כה מתחמקת, רבת סתירות וחסרת היגיון, עד כי הקביעה בדבר חוסר מהימנותה היא מתבקשת וברורה.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

37. גם ביחס לחברותו עם פ', שינה הנאשם גרסתו: כך לדוגמה בת/2 סיפר למדובב שפ' הוא חבר ש"חשוב לו כאח" (ת/2, עמ' 15, ש' 9,11). בחקירתו במשטרה (ת/8, עמ' 4) נשאל על קרבתו לפ' ואמר לחוקרת "לא מכיר אותו ולא מסתובב איתו". בבית המשפט, כאשר נשאל בחקירה הנגדית על טיב יחסיו עם פ', צמצם הנאשם את קרבתם וכינה את פ' כ'חבר רגיל' (עמ' 141 לפרוט', ש' 9,13)
38. שקר נוסף הנוגע לגופו של עניין הוא מקום הימצאו של הנאשם בזמן זריקת הבקבוקים. כאשר נחקר במשטרה לראשונה (ת/8) מסר שבמועד האירוע היה באבן יהודה. לדבריו היה אצל חבר ולא יצא משם עד "אתמול בצהריים" (עמ' 3 ש' 55 והלאה). בחקירה השנייה (ת/9) שינה גרסה זו ואמר שבמוצאי שבת בסמוך לאירוע מושא כתב האישום, היה יחד עם פ' באירוע האלימות אשר קדם לזריקת בקבוק התבערה. בבית המשפט, בעמ' 130 לפרוטוקול ש' 13 טען הנאשם כי ביום האירוע היה במסיבה אצל חבר באבן יהודה, אחר כך טען שהיה עם פ' באירוע האלימות ואינו זוכר באיזו שעה זה היה (עמ' 131). בחקירה הנגדית טען תחילה כי היה עם פ' בראש העין באירוע האלימות, וכשהגיע המשטרה ברח ואינו זוכר מה עשה אחר כך (עמ' 157 שו' 32). בהמשך בעמ' 159 ש' 16 מסר שהיה בערב האירוע במסיבה במועדון ה____. הפרקליט עימת את הנאשם עם ריבוי גרסאותיו בעניין והוא טען כי היה מבולבל ולכן אמר במשטרה שהיה באבן יהודה (עמ' 159 שו' 20), והאמת היא כי היה באירוע האלימות עם פ', ואחר כך הלך הביתה ואז למועדון ה____ (עמ' 160 שו' 4).
39. במהלך חקירתו בבית המשפט, ניתנה לנאשם הזדמנות להסביר את הפערים ואת הגרסאות השונות שמסר, אך הוא התקשה למסור הסבר ברור, אחיד ואמין ביחס לסתירות. עוד ניתן לראות כי במקרים בהם עומת עם סתירות או חוסר היגיון של גרסתו התעצבן וטען כי הפרקליט מבבל אותו. כך לדוגמא בעמ' 172 לפרוט' כאשר הפרקליט עימת אותו עם חוסר ההיגיון של טענתו כאילו הודה רק משום שהמדובב הבטיח לו שישוחרר, בעוד שבסופו של יום לא הודה בפני חוקרי המשטרה, אמר הנאשם: "אתה מבבל. אני פונה לשופטת, אני קמתי ב 0600 בבוקר ואני מתחיל להיות עצבני, מעלים פה ספקות וזה מעצבן אותי" (שו' 19-20). דוגמא נוספת לכך מופיעה בעמ' 175 לפרוטוקול, אז הפרקליט מעמת את הנאשם עם הסתירה בדבריו ביחס לפרשנות שאלתו בנוגע לטביעות אצבע, הנאשם מגיב בעצבנות ואומר: "אני יכול שנייה? זה מעצבן אותי, אני לא יכול. אני מבקש שהשאלות יהיו יותר ברורות" (שו' 29). התנהגות דומה הפגין הנאשם גם במהלך חקירתו במשטרה ת/11 כאשר הושמעה לו הקלטת השיחה עם המדובב והוא עומת עם הודאתו במהלך הדיבוב. הנאשם שב ואמר לחוקרים כי הם "מפילים אותו", ועל

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

אף ששב ונשאל למה התכוון כאשר אמר שהיה "מכוסה פנים", וכאשר דיבר עם המדובב על המצלמות מחוץ לבית, לא הצליח לתת תשובה הגיונית וברורה (עמ' 21-18 לת/11).

40. עוד שקרים שנתגלו בגרסאות הנאשם נחשפו במהלך חקירתו. כך לדוגמא הודה כי בחקירתו הראשונה במשטרה שיקר כאשר אמר שלא היה קשור לאירוע האלימות עם האחים צ' (עמ' 167 ש' 5-6). כמו כן הודה כי שיקר בחקירה (ת/11) ביחס לשאלה האם התבקש לזרוק את בקבוקי התבערה, שכן בעמ' 28 לת/11 מסר שביקשו ממנו לזרוק את הבקבוקים ובעמ' 29 לת/11 חזר בו וטען שלא ביקשו ממנו לזרוק את הבקבוקים. (עמ' 138, ש' 20-19 ושורות 26-27).

41. בדנ"פ 4342/97 מדינת ישראל נ' סולימאן אל עביד, נא(1) 736 (1998) (פסקה 116) נקבע: "מן ההיבט העקרוני, אין חולק, כי שקריו של נאשם, מחוץ לכותלי בית-המשפט, כמו גם בבית-המשפט עצמו, עשויים – אם הם עומדים בתנאים שנקבעו לעניין זה בפסיקה – לשמש עדות מסייעת, אם כזו נחוצה, לצורך הרשעתו (ראו ע"פ 161/72 סרסור ואח' נ' מדינת ישראל (להלן – עניין סרסור [10]), בעמ' 218 ואילך). לעניין זה נקבעו שלושה תנאים עיקריים (שם, בעמ' 220): א. כי שקרי הנאשם מתייחסים לעניינים מהותיים, ולא קלי ערך; ב. כי מדובר בשקרים ברורים; ג. כי השקרים מוכחים מתוך עדויות אחרות ולא רק מתוך אותה עדות הטעונה חיזוק. כן נדרש, ביחס לשקרים בבית-משפט, כי השקר ייעשה בזדון ועל-מנת להעלים את האמת מבית-המשפט (ע"פ 611/80 מטוסיאן ואח' נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד [11]), בעמ' 111-108). בשים לב לריבוי השקרים והסתירות בגרסאותיו של הנאשם, אני קובעת לא רק שעדותו אינה מהימנה אלא ששקרים אלו מחזקים ומסייעים לראיות התביעה ת/1 ו-ת/2.

42. לבסוף יש לציין, שהנאשם אישר וחיזק בעדותו בבית המשפט את סיפור המסגרת, את המניע לביצוע העבירה ואת הסכסוך הקיים בין חברו הטוב לבין משפחת צ', וכל אלו מחזקים את ההנחה כי וידויו בעניין השלכת בקבוקי התבערה הוא אמת.

43. לסיכום פרק זה, אומר כי הודאתו של הנאשם בפני המדובב ת/2 היא בעיניי ראיה מהימנה, בעלת משקל ראיתי רב, והיא קושרת אותו באופן ברור לביצוע העבירה. הסבריו המאוחרים של הנאשם בחקירה במשטרה ובעדותו בבית המשפט אין בכוחם לגרוע מן המהימנות והמשקל שאני מייחסת להודאתו.

44. כידוע, לצורך הרשעה בפלילים לא די בהודאת נאשם ונדרש חיזוק ראיתי בדמות "דבר מה" התומך בהודאה זו ומאשר את מהימנותה. עם זאת ראוי להזכיר את הקביעה: "ככל שמשקלה

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

העצמי של ההודאה הוא גדול יותר, כן קטן הצורך להיזקק למבחן החיצוני של ה'דבר מה'".
(ע"פ 774/78 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 228, 234). ובכן, במקרה זה קבעתי כי משקלה
העצמי של ההודאה הוא רב. החיזוק הראייתי הנדרש אינו גדול לפיכך.

החיזוק הראייתי נמצא הן בשקרי הנאשם כפי שפורטו לעיל והן בסרטון המתעד את השלכת
בקבוקי התבערה (ת/25). כזכור סרטון זה הוגש בהסכמה והסנגור לא חלק על כך שהוא מתעד
את האירוע מושא האישום הראשון לכתב האישום.

כפי שכבר ציינתי לעיל, חלק מהפרטים המוכמנים שמסר הנאשם מופיעים בסרטון הנ"ל. בדקה
12:46 לת/25 נראים 3 חשודים חולפים ברחוב על פני בית משפחת צ'. בדקה 09:13 נזרק חפץ
בוער אחד ובדקה 19:13 נזרק חפץ בוער שני, החפצים נזרקו מהצד אליו הלכו השלושה,
והמצלמה לא קלטה מי זרק אותם אך מיד אחר כך מופיעים מאותו כיוון שני חשודים, כאשר
אחד מהם זורק חפץ בוער בדקה 13:30, תוך כדי שהם חולפים על פני הבית. השלישי מגיח
אחריהם וזורק חפץ נוסף ב-13:35. שלושתם בורחים מהמקום. המצלמה לא קלטה את פניהם
של החשודים אך הסרטון מלמד כי מדובר בשלושה חשודים כפי שתאר הנאשם בפני המדובר.

45. ראיה מחזקת נוספת להודאת הנאשם מצאתי בדברים שנקלטו בשיחה בינו לבין א' כפי שתועדו
בת/6 ותומללו בת/36. בשיחה זו משוחחים השניים על כך שאחד מהם קשר את השני לכך שהיה
איתו וכן משוחחים על "הסמוי". מהתשובות שנותן הנאשם ניתן להבין שהם משוחחים על
"הסמוי" שהיה עימו בתא. בהמשך אומר לו קוממי ש"לא מדברים בחיים אחי" וכן אומר לו
"עשית טעות". אחר כך גם אומר אחד מהם לשני "אני איתך בכל מצב ראית, אני לא עצבני עליך
למרות שפתחת עלי אחי, למרות שאני הולך להיכנס לבית סוהר עכשיו בגללך אחי, אבל לא נורא
אחי". הנאשם נשאל בחקירתו על מה דיבר עם א' בת/6 ומסר כי שוחחו על הבריחה ביום שעצרו
אותם. התשובה לא הגיונית כי א' לא ביצע עבירה ביום המעצר. הוא לא זה שנהג ברכב ללא
רישיון, כך שלא הגיוני שאמר לנאשם ש"פתח עליו" בעניין זה. מה גם שהנאשם לא הודה בפני
החוקרים כי א' היה מעורב עמו בעבירה כלשהיא, גם מבחינה זו הסברו של הנאשם אינו הגיוני.
הגיוני יותר ששוחחו על אירוע זריקת הבקבוקים בגינו הודה הנאשם בפני השוטר ה"סמוי".

46. ביטול כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק בשל אכיפה בדרנית

בסיום סיכומי הפנה ב"כ הנאשם לעובדה כי כנגד א' ו-ד' המעורבים בעבירה (על פי הודאתו של
הנאשם) לא הוגש כתב אישום וזאת לאחר שהמאשימה סגרה את התיק נגדם בעילה של העדר
ראיות מספיקות. לטעמו, יש בכך משום "אכיפה בדרנית", ואף הכרה של המאשימה שהראיה
המרכזית, הודאתו של הנאשם בפני המדובר, אינה מספיקה.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

בפסיקה נקבע כי על הטוען לקיומה של אכיפה בררנית מוטל הנטל להציג תשתית עובדתית מספקת שיהיה בה כדי להתגבר על החזקה בדבר התקינות המנהלית אף אם עבר הטוען משוכה זו, עדיין יכולה הרשות להראות כי אותה אכיפה הנחזית להיות בררנית, למעשה נעוצה בשיקולים ענייניים (בג"ץ 6396/96 זקין נ' ראש-עיריית באר-שבע (8.6.99); ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פולדי פרץ (10.9.13)). בשנים האחרונות התגבשה בפסיקה התפיסה לפיה די בתוצאה המפלה כדי להקים טענת אכיפה בררנית ואין צורך בהוכחת מניע או כוונה פסולים בכדי להעביר לרשות את נטל ההוכחה כי פעלה מטעמים ענייניים וסבירים בע"פ 8551/11 סלכגי נ' מדינת ישראל (12.8.12) (להלן: "עניין סלכגי") קבעה כבוד השופטת ד' ברק-ארז כי בחינת טענה לאכיפה בררנית תיעשה באספקלריה של שלוש שאלות, שאינן מנותקות בהכרח האחת מהשנייה: ראשית, יש לבחון מהי קבוצת השוויון עמה נמנה מי שהעלה את טענת האכיפה הבררנית; שנית, כיצד יש להבחין בין אכיפה בררנית פסולה לכזו הנשענת על שיקולים לגיטימיים; לבסוף, ייבחן הנטל הראייתי המוטל על כתפי הטוען לאכיפה בררנית (כן ראו ע"א 6132/16 יורם פרדקין נ' מדינת ישראל - יחידת המפקח על המכרות (10.4.18) ורע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' יוסי ורדי (31.10.18)). במקרה שלפני, ההגנה לא הצליחה להראות כי ננקט דין אחר בין קבוצת השוויון לבין הנאשם וכי שיקולים זרים הם אלו שהובילו לכך. ב"כ הנאשם עצמו טען כי התיק נגד האחרים נסגר מחוסר ראיות מספיקות, כלומר הייתה סיבה מוצדקת לעובדה שכתב האישום הוגש נגד הנאשם ולא נגדם. הפרקליט הסביר בסיכומיו בע"פ (עמ' 211 לפרו') את ההבדל הראייתי בין הנאשם לשותפיו, והבהיר כי זו היא הסיבה שהוחלט לסגור את התיק נגדם מחוסר ראיות. בנסיבות אלה, גם טענה זו נדחת.

47. סיכום

ממכלול הראיות שהוצגו בפניי עולה למעלה מכל ספק סביר כי הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו באישום הראשון. הודאתו של הנאשם בפני המדובר קבילה, מהימנה ובעלת משקל ראייתי גבוה, נמצא "דבר מה" לחיזוקה בפרטים המוכמנים המופיעים בסרטון, בשקרי הנאשם ובדברים שנאמרו בשיחה בינו ובין א' במסגרת תרגיל חקירה.

48. ראוי לציין כי ההגנה לא חלקה על כך שעובדות כתב האישום מקיימות את יסודות העבירות שיוחסו לנאשם באישום הראשון. ההגנה לא חלקה גם על כך שהחזקת בקבוק תבערה עונה להגדרה של נשיאת נשק לפי ס' 144 (ב) לחוק העונשין (ראו גם ע"פ 9511/01 קובקוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(2) 687). לא הייתה גם מחלוקת בנוגע ליסוד הנפשי שנלווה למעשים וממילא מאופי המעשים ומהודאתו של הנאשם עולה יסוד נפשי של כוונה.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה

19 יולי 2021

ת"פ 19-01-43000 מדינת ישראל נ' פלוני

לפיכך, משקבעתי כי יש ראיות המוכיחות את קיומן של עובדות כתב האישום, אני קובעת כי
הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו באישום הראשון: קשירת קשר לביצוע פשע- עבירה
לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק, הצתה – עבירה לפי סעיף 448 רישא לחוק ונשיאת נשק שלא כדין
– עבירה לפי סעיף 144 (ב) לחוק.
לאור הודאתו של הנאשם בעובדות האישום השני אני קובעת כי ביצע את העבירות המיוחסות
לו גם באישום השני: נהיגה ללא רישיון – עבירה לפי סעיפים 10 א' + 62 (1) + 38 (1) לפקודת
התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961 והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו – עבירה לפי סעיף 275
לחוק.

ניתנה והודעה היום י' אב תשפ"א, 19/07/2021 במעמד הנוכחים.

שרון עצמון הלוי, שופטת, סגנית הנשיאה